

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 102

číslo: 8

20. února 2022

Cena: 10 Kč

Dopis k 430. výročí narození Jana Amose Komenského

Náboženským obcím a diecézím
Církve československé husitské

Vážené sestry a bratři,
pozdravuji vás a oslovuji vás prostřednictvím tohoto dopisu s přáním, abychom si v průběhu letošního roku 2022 přibližovali osobnost, dílo a myšlenky Jana Amose Komenského. Tento moudrý a pokorný svědek Ježíše Krista nám byl také v naší Církvi československé husitské od počátku blízký a inspirující. Je pro nás oslovujícím myslitelem víry, šířitelem světla poznání a vytrvalé naděje i v naší nelehké době, kterou prožíváme.

Předávám vám srdečné pozvání na duchovně kulturní setkání, které se uskuteční dne 31. března 2022 s názvem „Komenský – posel porozumění“ v ústředí naší církve v Praze 6 – Dejvicích. Prosím o zveřejnění plakátu a předání pozvánek na toto setkání s historickou, teologickou a pedagogickou částí, které nás může mnohými podněty z díla Komenského obohatit.

K této příležitosti ve spolupráci s Národním pedagogickým muzeem a knihovnou v Praze připravujeme publikaci o J. A. Komenském v Církvi československé husitské. Děkuji všem, kteří ji podporujete tím, že poskytnete podklady z vašich náboženských obcí. V letošním roce mají být vydány i další tisky včetně omalovánek pro děti.

Některé sbory naší církve v různých místech naší vlasti jsou přímo označeny jménem Komenského a nabízí se tak právě v nich v letošním roce uspořádat takto zaměřenou akci. Ale v kterékoli náboženské obci naší církve je možné si připomenout tuto osobnost při bohoslužbě, přednáškou, tematickým setkáním a dalšími způsoby. Olomoucká diecéze připravuje pout' do Přerova, která se má konat v sobotu 30. dubna 2022.

Můžete jako náboženská obec požádat o poskytnutí loga, které bylo pro toto jubileum vytvořeno a na základě spolupráce s Národním pedagogickým muzeem a knihovnou v Praze jej máme k dispozici pro akce pořádané naší církvi v rámci tohoto jubilea.

Tam, kde je zřejmá vztažnost naší církve k tradici Komenského, je vhodné napsat článek do místního tisku.

Údaje o akcích shromažďuje a informace vám poskytne přednosta kulturního odboru Mgr. Oldřich Nováček, tel.: 737 279 993, email: oldrich.novacek@ccsh.cz

S přáním Boží milosti a stálé naděje

Dne 1. 2. L.P. 2022

Tomáš Butta
patriarcha Církve československé husitské

Slavnost Uvedení Páně do chrámu v Blansku

Čtyřicet dní po Ježíšově narození jsme ve středu 2. 2. 2022, jako každý rok, společně prožili svátek Uvedení Páně do chrámu. Bohoslužba se těšila pěknému zájmu sester a bratří. Díky Bohu za milé duchovní setkání v podvečer všedně - svátečního dne.

Martin Kopecký, farář

Vždy beze strachu a zřídka bez humoru

Ohlédnutí za životem Desmondů Tutu

Zatímco Nelson Mandela, „milovaný Madiba“, byl otcem jihoafrické demokracie, arcibiskup Desmond Tutu byl „duchovním otcem našeho nového národa“, řekl jihoafrický prezident v hlavní oslavné řeči na státním pohřbu laureáta Nobelovy ceny. Prezident Cyril Ramaphosa byl během konečné bitvy proti apartheidu v Jihoafrické republice v 80. letech v zemi, kde Tutu vyvolal hněv tehdejší vlády a promluvil v katedrále sv. Jiří v Kapském Městě, kde byla 1. ledna sloužena anglikánská zádušní mše.

Tutu zemřel 26. prosince 2021 ve věku 90 let. V prezidentově oslavné řeči byl zmíněn i jeho smích a humor, kterým čelil nepřízní osudu a nesnázím. Pohřbu se zúčastnila také vdova Leah Tutu, jeho děti a vnuci.

Malá bohoslužba proběhla v katedrále, kde se Tutu a další v minulosti utkali s policií apartheidu. Byla vedena ve třech hlavních jazycích, kterými se mluví v Kapském Městě: jazykem isiXhosa, anglicky a afrikánsky.

„Mezi námi je jen málo tak vzácných duší, které během svého života dosáhnou postavení světové ikony,“ řekl Ramaphosa. „Náš zesnulý otec byl zarytým bojovníkem za svobodu, spravedlnost, rovnost a mír; nejen v Jihoafrické republice, zemi, kde se narodil, ale na celém světě.“

Ramaphosa vylíčil, jak Tutu, který promluvil poté, co byl zatčen v r. 1988 během protestu vedeném duchovními proti represím vůči skupinám proti apartheidu, s Bibli v ruce na tiskové konferenci prohlásil, že bude pokračovat ve svém vzdoru. „Nestavíme se proti zákonu, prohlásil, „posloucháme Boha,“ citoval prezident Tutua.

Ramaphosa uvedl, že Tutu měl tak velký vliv

a působnost, že mu vzdali hold současní i minulí prezident, náboženští vůdci, monarchové, zákonodárci, politické strany, hudebníci a umělci i obyčejní lidé ze všech koutů světa. Mezi nimi byli i král Letsie III. a jeho choť královna Masenate Mohato

Dokončení na str. 3

Poděkování všem, kteří se přihlásili k Církvi československé husitské při sčítání lidu 2021

Vážené sestry a vážení bratři,
milí přátelé, chtěl bych poděkovat vám všem, kteří jste vyjádřili svoji souznalost s Církvi československou husitskou při sčítání obyvatel v roce 2021. I přes dobrovolnost vyplnění údaje o náboženství jste svoji víru a vztažnost ke konkrétní církvi tak dali zřetelně najevo. Uvědomujeme si, že přihlášení se k husitské církvi v tomto čase není ničím samozřejmým. Nás duchovní a všechny, kterým leží na srdci její budoucnost, to zavazuje k tomu, abychom projevovali trvalý pastorační zájem o každého našeho člena. Svým jednáním a úsilím máme napomáhat k lidsky vlídnému a duchovně bohatému prostředí v našich náboženských obcích a v celé naší církvi. Církev má podle pokynu svého Pána získávat nové učedníky, křtít je a učit pravdě evangelia. Je svoji službou otevřena všem lidem, kteří hledají smysl života a snaží se v něm orientovat. Každý jednotlivý člověk má před Bohem zvláštní a jedinečnou hodnotu. Naše církve od svého vzniku v roce 1920 procházela jak dobou nadšeného budování náboženských obcí a nových sborů, tak i časem dvou totalit, kdy šlo o uhájení náboženské svobody a samotné existence církve. V posledních třech desetiletích jsme zažívali svobodnější dobu spojenou s mnohými novými možnostmi pro působení církve ve společnosti, ale současně se projevila lhostejnost ke křesťanství, k církvi a duchovním hodnotám a náboženským tradicím. Ve své existenci a podobě je naše církve určována Ježíšem Kristem – jeho životním příkladem a slovem. V Kristu je náš život i naše budoucnost. Ať nám Bůh pomáhá, abychom byli schopni tento životodárný základ církve lépe a zřetelněji poznávat a společně jsme hledali jeho království. V čase po Zjevení Páně – únor L. P. 2022

Tomáš Butta
patriarcha

Čím je nám poezie

Někdy jsme v noci na lůžku a nemůžeme usnout. Vyjevují se nám chvíle vítězství i proher. Před vnitřním zrakem sledujeme mapu svého života, opěrné body, horské cesty, nížiny a naše zázračné studánky. Vybavuje se nám, do jakého společenství rodiny jsme patřili. Do kterých tváří jsme se dívali a cí hlasy jsme slýchávali. Kde jsme potkávali své spřízněné duše. Vychutnáváme si okamžiky nerušeného snění. Prožíváme mytické děje, stojíme na tajemných křižovatkách. Kolik slibů a nadějí vystává...

A občas si klademe otázku: „Co mi chce sdělit mýtus mého života? Co mám v podvědomí a vynořuje se to v podobě veršů, které vyrůstají z látky snění?“ Můžeme v této souvislosti prohlásit, že snad všichni si uchováváme v mysli vlastní posvátné háje, do nichž se v takovýchto chvílích uchylujeme. Já mám ty své v lesích, v modřínovém háji nad Radotínem, a také v přírodní rezervaci na Kopanině, kde jsem se v dětství a v mládí ze své borovice dívala do skalní propasti a vnímala vznešené ticho. Ve snu se na tato místa vracívám. Vznáším se nad krajinou, někdy sama, a občas se svým bratrem. Vnímám svou jeskyni, svůj strom, svou nezapomenutelnou lesní studánku a bublající potůček. Mám samozřejmě i svou řeku dětství, již je Berounka. Na jejím břehu jsem naslouchala kytarovým improvizacím Štěpána Raka. Čarovná místa imaginace neztrácíme. Zůstávají s námi, jsou naším vnitřním domovem a pomáhají nám objevit v sobě obraznost, představivost. Její síla se také probouzí, když jsme v divadle, na výstavě, anebo ve chvíli, kdy čteme poezii. A samozřejmě ve vzácném okamžiku, kdy sami básně píšeme. Poezie se dotýká posvátného v nás. S ní se dostáváme ke kořenům svého bytí. Je objevné, ale také nebezpečné sestupovat k jejím vnitřním pramenům. Hýčkáme si přitom své pábitelství, své tvůrčí rozpoložení a naskakují nám nečekané metafory.

Před lety mi řekl básník a výtvarník Jiří Kolář při jednom natáčení pro Český rozhlas, že při práci a během tvorby vlastně hledáme mýtus svého života. Ano, občas jej zahlédneme, vynoří se nápad na báseň a osobní mýtus se do verše otiskne, naprosto originálně vpečetí. Vnímáme to jako obdarování a nezpochybnitelný hlas duše. Pootevírají se skryté zdroje. Dotkne se nás tajemství, přichází inspirace a extáze, což jsou prazvláštní dary. Pociťujeme úžas a otevírá se nám netušené a nepojmenovatelné.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

7. neděle po Zjevení

V soužení jsem vzýval Hospodina, k svému Bohu o pomoc jsem volal. Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu.

(Žalm 18,7)

První čtení: Genesis 45,3-11.15

Tužby pro dobu po Zjevení Páně:

1. Abychom rostli v poznání Božího stvořitelského a vykupitelského díla, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom v každodenním životě řídili se moudrostí Božího slova, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, z evangelia tvého Syna jsme přijali ujištění, že pro své hříchy nejsme odsouzeni. Pomoz nám, ať své bližní neodsuzujeme, ale naopak ať jim odpouštíme, neboť i nám se dostalo odpuštění od tebe! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 15,35-38.42-50

Evangelium: Lukáš 6,27-38

Verš k obětování: Žalm 50,23

Verš k požehnání (varianta I): Lukáš 6,31

Verš k požehnání (varianta II): Lukáš 6,36

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti za podíl na společenství těla a krve tvého Syna, jenž se obětoval, aby nám získal odpuštění hříchů. Dej, ať milost jeho oběti, kterou sdílíme v této svátosti, nám dává sílu odpouštět a milovat! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 8, 11, 26, 46, 58, 63, 95, 148

Augustin Skýpala (1920—2018)

Jistota dočasnosti

Stromy opouštějí les
ryby moře
lidé domov
Bůh lidi

Tak i můj přítel
pravil Otcí
PROČ JSI MNE OPUSTIL?
a vydechl naposled
na zkřížených dřevech

Co je potom jisté?

Les zůstal ve mně
i s osamělými stromy
Můj přítel pod nimi sedí
rozdává ryby
mění vodu ve víno
usmívá se
a mlčí

/sb. Město můj Getsemanský sad,
poezie z let 1939—1993, vyd. 1995/

Augustin Skýpala (1920—2018)

Madrigal

Neděle bílá
v zahradě růží
srdce se svírá
a dech se újí

Líbej mne anděli
tak málo nedělí
tak málo nedělí
nám tady zbývá

Zakryj mne tváří
někdo se dívá
všimne si stáří
a hlavou kývá

Můj černý anděli
v té bílé neděli
smutek se skrývá
smutek se skrývá

/sb. Město můj Getsemanský sad,
poezie z let 1939—1993, vyd. 1995/

Nad Písmem

Nepřítel je také člověk

L 6,27-38

Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí.

Podle evangelisty Lukáše se Ježíš obrací svou obsáhlou řečí „na rovině“ nejen k početné skupině svých učedníků, ale i velkému zástupu lidí, kteří toužili slyšet jeho slova. Na začátku šesté kapitoly se dočítáme, že tito byli nejen ze židovského prostředí, ale i z krajin pohanských. Pronesená slova tak nemiří k úzké skupince, ale mají mít univerzální dopad.

Ježíš začíná vyčtením slavných blahoslavenství, následují běda nad těmi, kdo našli uspokojení v tomto pozemském a časném světě. Naším zájmem je pak třetí část od verše 27, kdy Mesiáš rozvíjí normu života v Božím království, zjevuje povahu nebeského Otce a nabízí zásady, které mají dodržovat ti, kteří se chtějí nazývat potomky Nejvyššího.

Etický standard v Ježíšově kázání je vysoký, možná bychom mohli dodat nesplnitelně vysoký. Příkazy milovat své nepřátele, prokazovat dobro těm, kdo nás nenávidí, žehnat těm, kdo proklínají, a modlit se za ty, kdo tupí, znějí jako odtržené od praktického života. Měl bych násilníkovi na ulici nastavit druhou tvář a od zloděje nepožadovat nic zpět, a ještě připojit nádavek a požehnat?

Ježíš často používá ve svém učení hyperbol, čas od času nastavuje „zbožným“ zrcadlo tak, aby v něm viděli svou slabost a přestali se spoléhat na své síly a nasměrovali svůj život do Boží náruče. Myslím si, že zčásti můžeme tento pohled aplikovat i na tyto extrémní etické požadavky, které Ježíš jako Boží podstatu zjevuje nejen skrze slova, ale i své činy.

Nicméně nechat tuto část jen jako připomínku naší malosti by bylo,

myslím, laciné. Z mnoha příkazů se pojdme zaměřit na ten první a zkusit ho promyslet a dát do kontextu našeho života: Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí. Už na první poslech to zní paradoxně a muselo to tak znít i tehdejšími posluchačům. Nepřítel je svou povahou někdo, kdo stojí vůči mně v opozici, kdo mi chce škodit, může mě i nenávidět, jak stojí v druhé části verše. Jakápak kde láska? Nevím, jak to máte vy, ale když se řekne nepřítel, představím si někoho skutečně zlého, kdo usiluje o mé štěstí, zdraví nebo dokonce o můj život a já s ním svádím zápas. Pak je velmi těžké se snažit o lásku a dobré činy pro někoho anonymního, který je zhmotněním jakéhosi archetypálního zla.

Když to ale postavím konkrétněji a představím si někoho z církve, zaměstnání, rodiny, nebo třeba svého souseda, již ten příkaz nezní tak absurdně. Když nepřítel má lidskou tvář a já v té tváři jsem schopn alespoň na chvíli vidět Bohem stvořeného člověka, je možné pokusit se nastoupit cestu smíření.

Vzpomněl jsem si na konkrétní případ ze svého života. Vraceli jsme se v podvečer s těhotnou manželkou z výletu a když jsme sjížděli do domovského Děčína, měli jsme kolizi s motorkou. Muž na silném stroji nebezpečně předjížděl do zatáčky a do prudkého kopce autobus a jeho manévr ho vynesl až do našeho jízdního pruhu. Části své motorky narazil do boku auta. Strachem o nás i o něj jsem hned zastavil, ale on ne, pokračoval dál ve své jízdě. Tento bezohledný a anonymní pirát silnic se v tento moment stal mým nepřitelem. Zašel jsem nahlásit incident na policii a rodině či přátelům jsem zážitek vyprávěl s patřičným pohrdáním k osobě motocyklisty. Policie

ho nevyptávala, ale ozval se po pár týdnech sám – zareagoval na povzdech mojí manželky na sociální síti. Neznámý gauner se stal lidskou bytostí, a i když bych ho mohl hned hnát na policii a požadovat odškodnění, vyslechl jsem ho. Upřímně se nám omluvil a nabídl náhradu škody. Uvěřil jsem mu, že náraz nezaregistroval a že pro něj událost byla velkým ponaučením. Nic jsem nakonec nepožadoval, policii nenahlásil a rozešli jsme se smírně a s přáním všeho dobrého. Teď má ta naše dramatická příhoda happy end.

To píšou nikoli, že bych byl tak dobrý a velkodušný, v mnoha jiných situacích se mi to jistě takto nepodařilo a nedaří.

Píšu to proto, že máme zkusit vnímat konkrétního člověka na pozici nepřítel, bytost se svými limity, chybami a bolestmi. Příkaz milovat tak snad není o lásce, neboť láska je cit. Je spíše o pozornosti k druhému – vytvoření prostoru, kde je druhý vyslechnut a brán vážně. To může být krok k uzdravení a obnově společnosti v duchu Kristově, jelikož mnoho neshod a zla mezi lidmi pochází z nepochopení a předsudků. Trpělivou pozorností k druhému můžeme pomoci zasypat příkop a obnovit poničené vztahy.

Ano, vím, je to mimořádně těžké a může se lehce stát, že projevená upřímná snaha o smír se nesetká s účinkem. Snaha o pozornost a pochopení se může dokonce obrátit proti nám. Nebo zranění může být tak velké, že nejde přestat. Pak bychom onen příkaz „činit dobro“ mohli chápat tak, že danou věc předložíme Bohu. Že nebudeme roztáčet spirálu odplaty a zla, ale modlitbou se můžeme osvobodit od zátěže, která by sžírala naše srdce. Amen.

Vladimír Volráb

Milosrdný Bože, nechť živení tvojí láskou máme sílu vidět v našich nepřátelích lidské bytosti a ať jsme ochotni udělat krok ke smíru a uzdravení.

Ohlédnutí...

Dokončení ze str. 1

Seeiso z horského království Lesotho, obklopeného Jihoafrickou republikou, kde Tutu působil jako biskup, a nizozemská princezna Mabel Oranžská. „Pokorná a odvážná lidská bytost, která se zastávala utiskovaných, ponižených a trpících,“ řekl Ramaphosa.

Biskup Nuttal pochválil Leu Tutu, která vždy stála při manželovi, a kázal o Tutuově autentičnosti. „Proto jsme ho milovali, respektovali a tak hluboce si ho vážili. Malý svou postavou, byl mezi námi morálním a duchovním velikánem. Jeho víra byla autentická, ne falešná nebo polovičatá,“ uvedl Nuttal. „Žil ji, i za cenu velkých obětí, s mimořádnou, všeobjímající láskou. Jeho přítel, Nelson Mandela, to vystihl dokonale, když řekl: „Někdy ostrý, často něžný, vždy beze strachu a zřídka bez humoru, hlas Desmonda Tutuho bude vždy hlasem nevyslyšených.“

Tutu pracoval ve Světové radě církví v letech 1972 – 1975. Na bohoslužbě v katedrále svatého Jiří, kde byly uloženy Tutuovy ostatky, reprezentovala SRC zástupkyně generálního tajemníka Prof. Dr. Isabel Apawo Phiri. Úřadující generální tajemník Světové rady církví Rev. Prof. Dr. Ioan Saucă zaslal rodině jménem SRC poselství. „V Desmondovi Tutu jsme se všichni setkali s mužem mnoha darů a schopností, s učitelem a představeným církve, vůdcem boje za svobodu zde i za hranicemi a ve snaze o usmíření, stejně jako s manželem, otcem a přítelem. Ale zde, v Božím domě, bych vyzdvihl jednu jeho nepostradatelnou vášeň ve všem, co dělal, a to jeho celoživotní víru. Desmond Tutu byl v první řadě mužem Božím.“

Článek je zkrácen, celý článek najdete na stránkách: www.oikoumene.org/news/desmond-tutu-was-the-spiritual-father-of-the-new-south-africa-says-president-ramaphosa

Přeložila: **Kateřina Vítková**
Foto na 1. straně: wikipedia.org

Z dopisů našich čtenářů

Úvahy nad sčítáním lidu

Vážení, píše Vám členka náboženské obce na severní Moravě. Chci reagovat na články v ČZ z 30. 1. 2022 od bratra biskupa Chytila a bratra patriarchy Tomáše Butty o sčítání lidu. Vím, že je to jen statistika (tedy přesný součet nepřesných čísel) a že skutečnost je jiná, nicméně chci se zeptat: Za 10 let ubylo členů naší církve dle sčítání lidu na počet 15 619. Církevní statistika uvádí, že v roce 2020 bylo členů naší církve 44 800: kde je tedy těch 21 190, kteří se při sčítání lidu k církvi nepřihlásili? Ano, část jich zemřela a jak vím z osobní zkušenosti, když zemře maminka nebo babička, které vždy platily členské příspěvky, ostatní členové rodin už neplatí. Vím, že je Vám známo, že podle sčítání lidu je na jednoho biskupa 4722 členů, podle církve 9000 – není těch biskupů na počet členů hodně?

V naší náboženské obci máme „papírových“ členů 250 a do kostela chodí v průměru deset lidí. Nepočítám do toho Vánoce, Velikonoce a poutí, kdy je účast podstatně větší. V poslední době členové nepřibývají, někteří umírají a jiní znají kostel jen při příležitosti křtu, svatby a pohřbu. A s vybíráním příspěvků je to asi takové, že průměr na člena je 263 Kč; přičemž někteří dají jen 100, ale jiní 500 nebo 1000 korun. No a z toho odvedeme 10 procent diecezi. Takže si kladu otázku, kde je pravda, co se týče členů církve a statistiky... – jen jsem chtěla vyjádřit svůj osobní názor. Jsem křtěná katolička a dvacet let jsem členkou Církve československé husitské a je mi líto, jak to v církvi vypadá...

Marie Marcalíková

Ego

Co brání člověku, aby byl šťastný? Přece naše ego. Co má strach i tehdy, když nehrozí žádné nebezpečí? Naše ego. Co touží po věcech, které nevlastníme? Naše ego. Co je věčně nespokojené a zlobí se, když se věci nedějí, jak bychom chtěli? Naše ego. Co si chce nahrabat, získávat výhody a vítězit nad druhými? Občejné lidské ego, naše zprofanované „já“. Když ho nezačneme usměrňovat a korigovat, duchovní cesta pro nás zůstane jen vzdáleným snem.

Ježíš nás upomíná: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde, kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej“ (Mt 16,24n).

Tato Kristova výpověď není jen náplastí na životní strasti, nemluví o obtížích života, jak se často zúženě interpretuje. Vezmi svůj kříž se tradičně chápe jako kříž utrpení a bolesti, ale Pán má na mysli mnohem víc. Mluví o našem každodenním následování jeho svatě stezky, o umenšování lidského ve prospěch božského, o amputování našich starostlivě vyskládaných tužeb a cílů. Proto: *kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe*. Dnes a denně. Kdo se jednou se vším všudy vydal za Kristem, ten má radost, že *ztrácí svůj život pro něho*. A ejhle, po krátkém čase zjišťuje, že teprve tím svůj život, skutečnou svobodu, rajskou radost a transcendentální pokoj získává.

Pouštní otcové to prožívali do morku kostí. Proto své žáky učili, aby se primárně zbavili svého nabubřelého „já“ tím, že se oprostí od sebe a že se ve všem podrobí vůli Boha. Rovněž mistr Eckhart píše ze své hluboké zkušenosti: „Proto začni nejdřív od sebe sama a nech se být! Věru, neutečeš-li nejdřív od sebe sama, můžeš utíkat, kam chceš, a všude narazíš na překážky a nepokoj.“

Zbavujme se svého ega a budeme nacházet úplnou svobodu a dokonalé štěstí. Žijme radostně v Bohu, aby touhy, vášně a žádosti nad námi neměly žádnou moc. Spočineme tak v Božím stánku, jako když se motýl uloží v květu na noc.

Juraj J. Dovala,
z knihy *Chrám uprostřed tržiště* (2017)

poloPravdivý

Pravda se nebojí ničeho, leda toho, že bude utajena - vštěpovali mi rodiče do hlavy v dětství, když jsem rozbítý hrnek ukryl za kredencem a maminka ho

objevila při úklidu a můj karambol u myčky při utírání nádobí tak vyšel najevo - svěřil se mi kdysi kolega redaktor nad obtahem zítřejšího vydání novin se zážitkem z dětství.

Šel jsem uvařit černou kávu a beseda o pravdě pokračovala. - Náš pan šéfredaktor měl nad pracovním stolem obraz francouzského malíře - Pravda, vylézající ze studny - který Jean Léon Gérôme namaloval před sto lety a šéf při korektuře dalšího vydání si před nemilosrdným zásahem cenzury tisku zapálil doutník a upřeně pozoroval Pravdu.

V pověsti se praví - řekl mi jednou nad redakčním stolem - že Lež potkala Pravdu a pozdravila ji - Dnes máme opravdu hezký den - Pravda se rozhledla kolem sebe, podívala se na oblohu a skutečně, den byl krásný. Strávily spolu nějaký čas, než došly k velké studni. Lež dala ruku do vody a obrátila se k Pravdě - Příjemně teplá voda - řekla - jestli chceš, můžeme se spolu vykoupat. - Pravda byla opět obezřetná. Dala ruku do vody, a ta byla opravdu příjemná. Nějakou dobu se koupaly, když najednou Lež vylezla ze studny, oblékla si šaty Pravdy a zmizela. Nešťastná nahá Pravda hledala Lež, aby si vzala své šaty zpátky, ale Svět, který uviděl nahou Pravdu, od ní odvrátil oči, pln hněvu a opovržení. Ubohá Pravda se styděla, otočila se ke studni a navždy v ní zmizela. Od té doby cestuje po světě Lež, oblečená jako Pravda, aby uspokojila potřeby zvidavého světa, a ten už v žádném případě nechce vidět nahou Pravdu. Ale nepropadej pesimismu - utěšoval mě šéfredaktor - přes to všecko, kdo chce pravdu najít, má šanci ji opět vidět, jenže není nikdy na povrchu, stále je ukryta hluboko, proto ji nelze vidět očima, ale je třeba ji hledat a číst srdcem. A víc ti o ní už neřeknu, budeš se muset naučit pravdivě psát a odívat život kolem nás do světa slov nejen podle poslední módy, a k tomu ti přeji hodně zdaru.

Odcházel jsem od šéfa s obrazem Pravdy, ukrývající se u studny, odhodlaný psát v každém případě pouze o Pravdě, která v aktuálních událostech vždy vítězí, ale nebudu přece lhát a k polopravdě se snižovat, často jsem se totiž musel spokojit s remízou

Jan Schwarz
N. O. Bratislava

Minuta ticha poctou Václavu Balkovi

Minutou ticha vestoje v pátek 21. ledna 2022 vzdal poslední poctu Václavu Balkovi, svému bývalému členu, Akademický senát a vedení Univerzity Karlovy, v čele s končícím rektorem prof. Tomášem Zimou a nastupující rektorkou prof. Milenou Králíčkovou, spolu s prorektorem prof. Janem Roytem.

Michael Kučera

Pozvání na společnou cestu do Taizé

Na setkání do Taizé jsou zváni všichni, především mladí lidé, ale i starší třiceti let nebo rodiny s dětmi.

Kdo tam již byl, ví... Kdo Taizé dosud nenavštívil, má skvělou příležitost zažít jedinečnou duchovní atmosféru ekumenického společenství, jež svou spiritualitu vyjadřuje především společným zpěvem jednoduchých písní, známých po celém světě.

Naše cesta se uskuteční ve dnech 31. 7. - 7. 8. 2022 (odjezd autobusem 30. 7. večer z Prahy, návrat 8. 8. brzy ráno tamtéž).

Odhadovaná cena je 4.500 Kč (3.000 za cestu autobusem a zpět, zbytek poplatek za pobyt). Podrobnější informace rády podají Eva Vymětalová Hrabáková (eva.vymetalovahrabakova@ccsh.cz) a Jana Krajčířiková (jana.krajcirikova@ccsh.cz).

Informace najdete také na www.spolecna-cesta-do-taize.webnode.cz. Budeme také rádi, pokud pozvání přepošlete svým přátelům, které myslíte, že by setkání v Taizé mohlo obohatit a duchovně povzbudit.

Zdravím s láskou

Irena Marková

Jsi kreativní duše?

Chceš své kreativní schopnosti posunout o level výš?

Baví Tě tvorba plakátů nebo příspěvků na sociální sítě?

TIKTOK, SNAPCHAT, TWITTER, FACEBOOK, INSTAGRAM

STAČÍ NAPSAT NA FACEBOOK UPDATE!

Přidej se k nadšeným mladým křesťanům, kteří chtějí tvořit nové projekty pro další mladé křesťany!

UP_DATE

MINISTERSTVO KULTURY

350 430 JAN AMOS KOMENSKÝ

NÁRODNÍ PEDAGOGICKÉ MUZEUM A KNIHOVNA J. A. KOMENSKÉHO

Církev československá husitská vás srdečně zve k duchovně kulturnímu setkání při příležitosti 430. výročí narození Jana Amose Komenského

„KOMENSKÝ - POSEL POROZUMĚNÍ“

Termín:
čtvrtek 31. března 2022 10 - 17 hodin
Místo:
Komenského sál ve sboru
Církve československé husitské
v Praze 6 – Dejvicích

Program je rozdělen do tří částí s příspěvky, recitací textů a hudebními vstupy:

- 1. Historicko-kulturní část**
- J. A. Komenský v historii a umění
- 2. Filozoficko-teologická část**
- Aktualnost Komenského myšlení
- 3. Nábožensko-pedagogická část**
- Komenský ve výchovné praxi církve

V rámci setkání zazní písně z Amsterodamského kancionálu v podání souboru Dyškanti pod vedením Martina Horyny.

Akce se koná v rámci projektu Odkaz české reformace a je podpořena Ministerstvem kultury ČR ve spolupráci s Národním pedagogickým muzeem a knihovnou J. A. Komenského v Praze.

Informace o akci – Mgr. Oldřich Nováček, tel.: 737 279 993,
e-mail: oldrich.novacek@ccsh.cz
Příhlásky zasílejte do 20. 3. 2022 na adresu:
prihlasky@ccsh.cz

J. V. Dusík, Jan Amos Komenský, 1927, budova ústředí ČSH v Praze 6 - Dejvicích

SVĚTOVÁ RADA CÍRKVÍ BYLA 1. ÚNORA 2022 OCENĚNA JAKO VRCHOLNÁ NEVLÁDNÍ ORGANIZACE ZA SVOU ČINNOST BĚHEM ROKU 2021

SRC se umístila na třetím místě a cena Geneva Engage Award jí byla udělena především za efektivní a inspirativní angažovanost v médiích.

Cena, udělovaná Ženevskou internetovou platformou (Geneva Internet Platform), nadací DiploFoundation a kantonem Ženeva podporuje sbližování komunit po celém světě a města Ženevy, která je hostitelem mnoha mezinárodních jednání s dopadem na všechny země a kontinenty v oblasti rozvoje, lidských práv, digitálních technologií a dalších politických otázek.

„Během r. 2021 SRC především pokračovala ve využívání svých kanálů sociálních médií, aby šířila poselství o naději – ať už se tato naděje vztahovala k digitální spravedlnosti, světu bez násilí nebo naslouchání hlasu zranitelných komunit,“ řekla ředitelka Komunikace SRC Marianne Ejersten. „Kanály sociálních médií byly klíčové v tom, že pomohly lidem v přístupu na více než 100 online produkcí – včetně webinářů, webcastů, podcastů a video zpráv – na kterých byla sdílena prorocká činnost členských církví SRC.“ Během r. 2021 sociální média a další online kanály nadále pomáhaly udržet společenství SRC v době, kdy byly fyzické aktivity omezené. „Například velkonoční iniciativa Ekumenického doprovodného programu SRC v Palestině a Izraeli se rozhodla propojit biblické vyprávění se současnou realitou v Palestině a Izraeli a využila sociálních médií a dalších online kanálů k tomu, aby upozornila na nespravedlnost života v okupaci... Podařilo se nám upozornit na realitu nespravedlnosti i příležitost ke komunikaci a poselství naděje, i když doprovázení zranitelných komunit na místě bylo kvůli pandemii omezeno,“ řekla Ejersten.

Během r. 2021 se návštěvnost webových stránek SRC zvýšila o více než 50 %, a to jak díky obnovené online prezentaci SRC, tak díky aktivnímu zapojení publika SRC na sociálních sítích.

Je to již počtvrté, kdy se SRC dostala mezi 5 vrcholných nevládních organizací oceněných cenou Geneva Engage Award.

Článek byl zkrácen, více informací na:

www.oikoumene.org/news/wcc-honoured-with-geneva-engage-award-7th

KONFERENCE EVROPSKÝCH CÍRKVÍ A RADA EVROPY:

NÁBOŽENSTVÍ A VZDĚLÁVÁNÍ JSOU ZÁSADNÍ PRVKY DIALOGU

Na setkání Výboru pro mezináboženský a mezikonfesionální dialog Konference mezinárodních nevládních organizací Rady Evropy zdůraznila Konference evropských církví spolu s dalšími náboženskými partnery roli náboženství a vzdělávání v dialogu. Setkání uspořádal 18. ledna poslanecký klub Evropské lidové strany v Evropském parlamentu ve Štrasburku.

Výkonný tajemník CEC Rev. Sören Lenz spolu s G. Freyovou z Evropské buddhistické unie a J. F. Bourea z organizace Demokracie, evropská výstavba a náboženství nabídli společnou prezentaci, v níž se zabývali potenciálem náboženství pro dialog, vzděláváním v mezináboženském a mezikonfesionálním dialogu a podporou diverzity a inkluze: „Díváme se na vzdělávání ve smyslu německého slova „bildung“, které znamená odbornou přípravu a učení založené na faktech, spolu s kulturními znalostmi a rozvojem osobnosti, včetně kritické schopnosti rozlišování a smyslu pro společenskou zodpovědnost... Vzdělávání se neomezuje pouze na školu, ale je celoživotní aktivitou. Vzdělání má smysl i pro poznání a vnímání toho, jak ostatní myslí a cítí. Vzdělání je celostní a zabývá se celou lidskou bytostí. Empatie, respekt a sebereflexe jsou základními aspekty tohoto vzdělávání.“ „V tomto smyslu je vzdělávání v prvé řadě o učení se sebekritické analýze naší pozice ve vztahu k druhým, kteří uvažují a cítí odlišně. Z tohoto důvodu považujeme vzdělávání za základní stavební prvek dialogu, zvláště v mezináboženském a mezikonfesionálním dialogu,“ uvedli.

„Nejlepší cestou, jak čelit nenávisti, je vzbudit důvěru mezi lidmi. Vzdělání a osobní rozvoj jsou klíčem k demokratickým a svobodným společnostem,“ zdůraznil Rev. Lenz. Prezentace vyzdvihla roli náboženských komunit v přispívání k demokratické a mírumilovné společnosti. Účastníci diskutovali o vzdělávacích programech, které již v náboženských komunitách existují, a přemýšleli o hledání plodných způsobů budování mostů prostřednictvím Výboru pro dialog.

Konference evropských církví a iniciativa Evropské buddhistické unie jsou participujícími členy Rady Evropy a Výboru pro mezináboženský a mezikonfesionální dialog. Výkonný tajemník CEC Rev. Sören Lenz a Gabriela Freyová jsou spolupředsedy výboru. Cílem výboru, který byl založen v minulém roce na doporučení Parlamentního shromáždění Rady Evropy, je přispět k dialogu tím, že sdružuje několik dalších evropských nevládních organizací založených na víře.

Skupina Evropské lidové strany pro mezikulturní dialog, jejímž spolupředsedou je europoslanec Jan Olbrychtits, se tradičně zapojuje do dialogu s pravoslavnými, katolickými, protestantskými, muslimskými a židovskými komunitami.

Překlad: Kateřina Vítková, OEVV

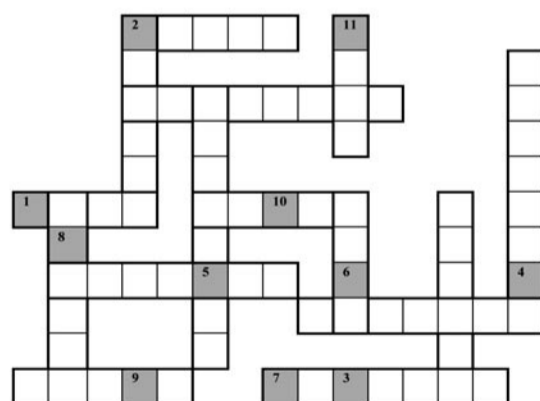
Zdroj: www.ceceurope.org

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Milujte své nepřátele

Doplňte slova podle počtu písmen (vždy zleva doprava a shora dolů).

8 písmen: nazpátek, nepřítel, půjčovat
7 písmen: hříšník, milovat, modlete
6 písmen: odměna, uznání, žehnat
5 písmen: činit, kabát, udeřít
4 písmena: Boží, Otec, tvář

(Řešení z minulého čísla: Blahoslavení.)

Jana Krajčířiková

